

Publicerad 2011-04-07 08:00 av aol

till slut glimmar alla vingspetsar vita

Min kära

kära, kära, kära, när
våren dukat alla blommor
så ligg i natt hos mej,

när eldens lågor falnat
och hela världen sover,

bland alla vilda blommor
lyser dina ögon som
om du såge genom mej,

nu är det dags att sova
min älskling sov så gott,

jag vill i din dröm
få vara en fågel
med så nätta vingar
små,

så lysande
flyga över din iris
högt över alla ängar,

för dej få klyva din himmel
göra den alltid blå,

och du skall alltid veta att jag bara
älskar dej,

om vintern se dina vingar gnistra
så fint mot den vitaste snö,

låt mej alltid få vakna vid din sida
i din famn få krypa in,

men till slut så falnar elden och
älskling jag måste dö,

men kära kära jag lovar dej
att jag alltid alltid
är din fågel med nätta vingar små,

flyga över en himmel för oss
min älskling så evigt evigt blå,

att när du ska sova i drömmen
är jag alltid din,

om än sömnen
till slut är evig i din famn
min kära när elden falnat
jag får krypa in.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aol med Poeter.se id #16425 innehar upphovsrätten